

DET KONGELIGE LANDBRUKSDEPARTEMENT
Avdeling for skog- og ressurspolitikk
Postboks 8007 Dep
0030 Oslo

Landbruksdepartementet	
Saksnr.: 2004/1293	Doknr.: 8
Mottatt: 27 AUG 2004 ASR/MA	
Saksbeh.: KV01	Ark.: 820
Kopi:	Avskr.:

Oslo 26. august 2004

**UTTALELSE TIL – FORSLAG TIL ENDRING I LOV 25. MARS 1994 NR 7.
OM SIKRING OG ERSTATNING FOR NATURSKADER
(NATURSKADELOVEN) OG LOV 16. JUNI 1989 NR. 70 OM
NATURSKADEFORSIKRING (NATURSKADEFORSIKRINGSLOVEN)**

Innledning.

Skogbrand har i brev av 24.6 2004 blitt bedt om kommentarer til høringsnotat datert 24.06.2004. Notatet diskuterer en rekke forhold knyttet til naturskadeerstatning som ikke angår Skogbrands virksomhet og en vil derfor ikke kommentere disse forslag til endringer.

Skogbrand berøres i hovedsak av forslaget om endring av § 5 i Naturskadeloven og vi vil konsentrere våre kommentarer til dette. Det foreslås at det skal inntas følgende formulering i § 5: "*Det gis heller ikke erstatning for stormskader på skog*" og setningen "*Kongen kan gi nærmere forskrifter om stormskader på skog*".

Når ansvaret for stormskader på skog overføres til alminnelig forsikring, betyr det i praksis at det forventes at Skogbrand skal utvide sine forsikringsordninger til å dekke opp for bortfallet av Naturskadefondets dekning. Vi vil derfor kommentere hvilke muligheter selskapet vil ha for å ivareta dette både hva gjelder tidspunkt og kostnad. Endringsforslaget vil medføre en betydelig risikøkning for Skogbrand og derfor være en betydelig utfordring for selskapet.

Det foreslås å etablere et nytt "katastrofetak" hvorover den statlige naturskadeordningen skal tre inn. Det er diskutert to alternativer for hvordan et slikt tak skal fastsettes. Det ene alternativet er at det settes en øvre grense for erstatningsutbetalinger fra alminnelig forsikring totalt per år, og det andre en endring av dagens system hvor man endrer grensen for erstatning fra Naturskadefondet fra to til tolv ganger nyttbar tilvekst for hver enkelt skogeier. Forslagene vil få forskjellig konsekvenser for Skogbrand, og vi vil i den sammenheng gi våre synspunkter på alternativene.

Styret i Skogbrand vil beklage at det fra departementet foreslås å endre Naturskadeloven slik at naturkatastrofer som kan føre til meget store skader for skogbruket ikke lenger er statens ansvar. Styret vil også påpeke at det i høringsnotatet ikke er gjennomført noen kvantitativ konsekvensutredning for forslagene. Den statistikken som er tilgjengelig er også av en slik karakter at det er vanskelig og

nærmest umulig å gjøre rimelig sikre vurderinger av den risiko som overføres til alminnelig forsikring.

I en situasjon med økende usikkerhet om klimaendringer og konsekvensene av dette, er det ikke noe positivt signal som sendes til skognæringen – nemlig at nå må næringen selv bære all risiko knyttet til naturens uberegnelige oppførsel. Argumentet om at det er mulig å etablere alminnelige forsikringsordninger blir også for enkelt. I prinsippet kan alt forsikres, det er kun spørsmål om pris.

Skogbrand Forsikringsselskap Gjensidig

Før vi går inn på selve forslagene kan det være grunnlag for å gi en kort historisk bakgrunn for den norske forsikringen av skog og forholdet mellom Skogbrand og Naturskadefondet.

Skogbrand Forsikringsselskap Gjensidig ble opprettet allerede i 1912 og som navnet tilsier var dette et selskap som forsikret deltakernes skoger mot brann. Risikoen for brann og skadene ved brann er størst for yngre skog som har lang tid igjen til avvirkning. Det gjorde at forsikringen ble begrenset til ungskog og forsikringsordningen ble kalt Ungskogforsikring. Først i begynnelsen av 80-årene ble det innført forsikringsordninger for den eldre skogen – kalt tømmerkogforsikring.

Ungskogforsikringen er en evigvarende forsikring hvor skogeierne innbetaler en engangspremie til et fond. Ungskogen er da forsikret i all fremtid. Årlig avkastning på fondet utgjør premien.. I utgangspunktet dekket denne forsikringen kun brann. Siden er det innført dekning for storm, smånagere, frost i plantefelt og lignende. Først i 1988 ble forsikringsvilkårene endret slik at brannforsikringen også dekker stormskader i ungskog. Man erfarte at den eldre delen av ungskogen også var utsatt for stormskader. Dekning for stormskader ble lagt inn i forsikringsvilkårene uten noe ekstra premie for skogeierne på det tidspunkt. Dette kunne gjøres fordi premiefondet var så stort og erstatningene for brannskader så begrenset at selskapet kunne påta seg denne ekstra risikoen uten premieøkning. Noe av grunnen er at brannberedskapen og brannbekjempelsen har blitt mye mer effektiv slik at skadeomfanget er sterkt redusert.

I dagens situasjon vil ikke eksisterende fond i selskapet gi grunnlag for å øke risikoeksponeringen ved å utvide forsikringsdekningen i det omfang som forslaget om endring i Naturskadeloven vil medføre. Det er derfor med undring vi registrerer at høringsnotatet tar som utgangspunkt at Skogbrand vil kunne påta seg den økte risikoen forslaget innebærer. For Skogbrand blir det en utfordring. Rent juridisk står en også overfor et problem fordi Forsikringsavtaleloven har forbud mot endring av forsikringsvilkår i forsikringstiden. Når forsikringen er evigvarende, blir dette umulig å tilfredsstille uten endringer i rammebetingelsene.

Historisk har vi hatt omfattende vindfelling av store skogområder. Ved stormskader er det først og fremst den eldre skogen som blir skadet, men det var først i begynnelsen av 80-årene at vi fikk etablert en "Tømmerkogforsikring" som ved siden av å dekke skader ved brann også gav dekning for stormskader. Ved etableringen av denne ordningen var den femårig, men er nå gjort om til en årlig forsikring, og ca 20 000 skogeiere deltar i denne gjensidige forsikringsordningen.

Tømmerskogforsikringen lot seg etablere nettopp fordi vi hadde Naturskadefondets ordning. Den øvre grense for risiko var fastsatt i og med Naturskadefondets regler for erstatning. Historien er derfor at Naturskadefondet først etablerte erstatning ved stormskade i skog, men satte så store egenandeler for skogbruket at det var nærliggende å etablere en forsikringsordning i bunnen. I og med at Naturskadefondet hadde definert grensen på to ganger nyttbar tilvekst var det enklere for et forsikringsselskap å gå inn og forsikre en mye mer klart definert risiko enn om man skulle gått inn og laget en forsikring for stormskader som dekket all risiko.

Det er i denne sammenheng grunn til å påpeke at Naturskadeloven så langt har operert med vesentlig forskjellig egenandel etter skadetype. Det gis inntrykk av at egenandelen generelt er kr. 10 000,-. Ved skade på skog er imidlertid situasjonen en helt annen. En skogeier møter først en egenandel lik skaden på to ganger nyttbar tilvekst og deretter kr 10 000,-. La oss bruke som eksempel en skogeier med 1200 dekar skog og en nyttbar tilvekst på 300 m³. I en situasjon hvor det blåser ned 700 m³ hos denne skogeieren, står han overfor følgende situasjon: Hvis skaden er 100 kroner per kubikkmeter utgjør total skade for skogeieren kr 70 000,-. For de første 600 m³ gis det ikke erstatning fordi det utgjør to ganger nyttbar tilvekst, og med en egenandel på kr 10 000,-i tillegg, blir erstatningen fra Naturskadefondet lik null. En skade på jord, vei eller gårdstun i samme størrelsesorden ville gitt utbetaling på kr 60 000,- fra fondet.

Hvis nedre grense for erstatning endres fra to til tolv ganger nyttbar tilvekst, må denne skogeieren ha skader som beløper seg til over kr 370 000,- (hvis skaden er kr 100 per m³) for å få utbetaling fra fondet.

Hvem er forsikret og hvor mye av skogen er forsikret ?

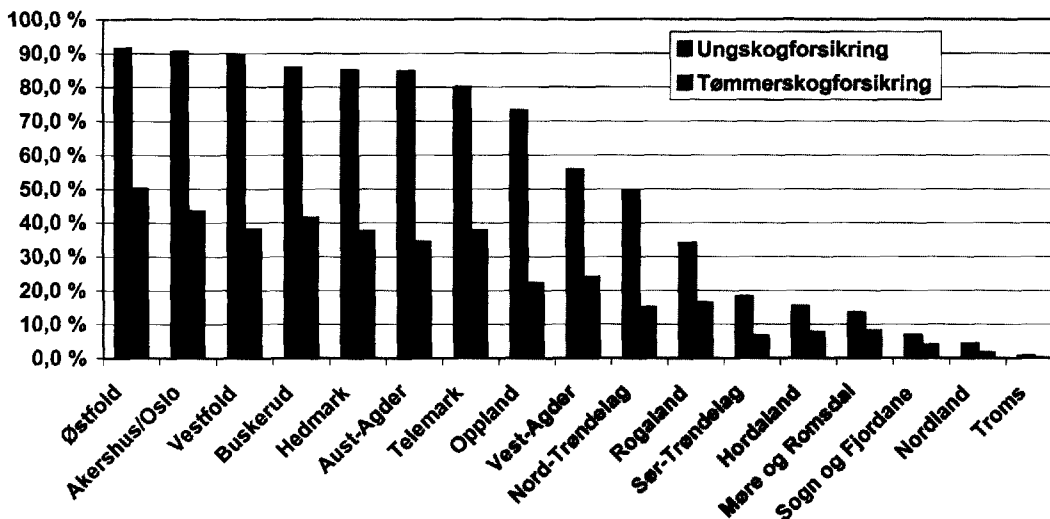
Det legges i høringsnotatet stor vekt på at det skal eksistere et dekkende forsikringstilbud til alle skogeierne. Det er derfor grunn til å se litt på hvordan situasjonen er i dag når det gjelder forsikringsdekning.

Skogbrand har en nesten hundre års historie bak seg og en stor del av skogarealene er forsikret. Men i denne sammenheng må departementet merke seg at det er frykten for brann som har gjort at folk har forsikret skogen. Folk har åpenbart ikke samme forhold til forsikring mot andre naturfenomener. Dette merker Skogbrand med hensyn til hvordan forsikringstegningen går. En varm sommer med mye brann gjør at flere skogeiere ønsker å oppgradere eller tegne forsikring. Storm har folk et annet forhold til. Stormskader får ikke samme medieoppmerksomhet når det gjelder skog. Det skyldes blant annet at det i tilknytning til en storm alltid vil være andre skader som er mye viktigere. Konsekvensene er mye større ved at elektrisiteten forsvinner, telefonledninger faller ned og togene. Fokuset på stormskadet skog er mye mindre. En skogbrann derimot er yndet mediestoff.

En av de største stormene i Norge som ødela mest og som hadde de største utbetalingene fra Naturskadefondet var Nyttårsorkanen i 1992. Til tross for at Møre og Romsdal ble hardt truffet, er fremdeles kun 8 % av skogarealet her forsikret mot stormskader. Dette skyldes selvfølgelig at folk er fornøyd med det sikkerhetsnett som staten har bygget opp gjennom Naturskadefondet. Forsikringsdekningen bærer preg av dette.

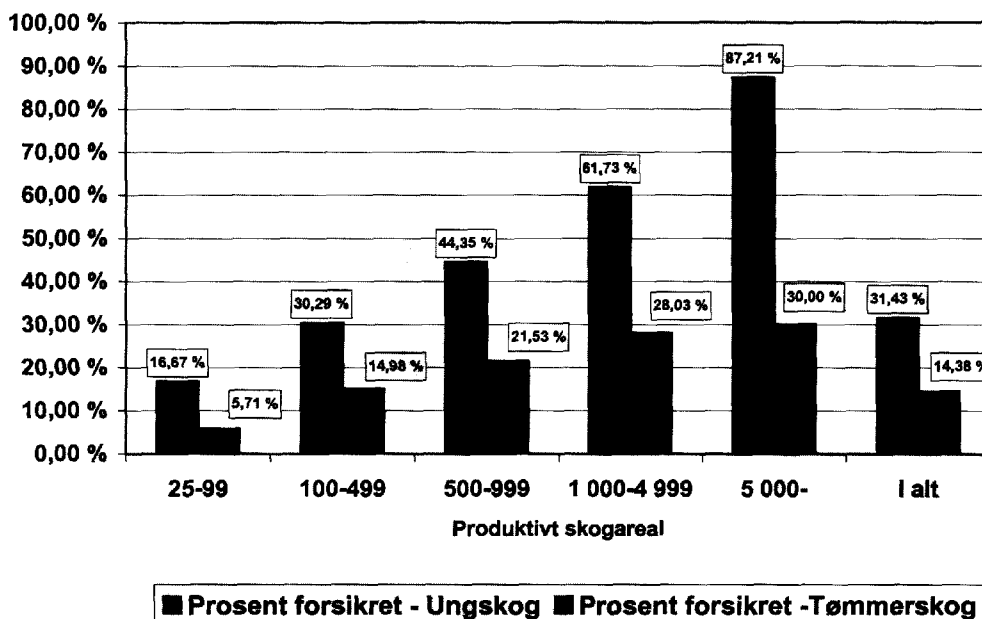
Forsikringsdekningen for skog varierer over landet og naturlig nok med størrelsen på skogeiendommene. I figur 1 er vist hvor stor andel av arealet som er forsikret i de forskjellige fylker. Som det fremgår er forskjellene store. De tradisjonelt dominerende skogfylkene er godt dekket på ungskogforsikring, mens dekningen for tømmerkogforsikringen er vesentlig mer begrenset. Stormskadene forekommer stort sett i tømmerskogen.

Figur 1. Andel privateid produktivt skogareal som er forsikret i de forskjellige fylker

I figur 2 er vist hvor stor andel av skogeierne som har ungskogforsikring og tømmerkogforsikring fordelt etter størrelse på skogeiendommen.

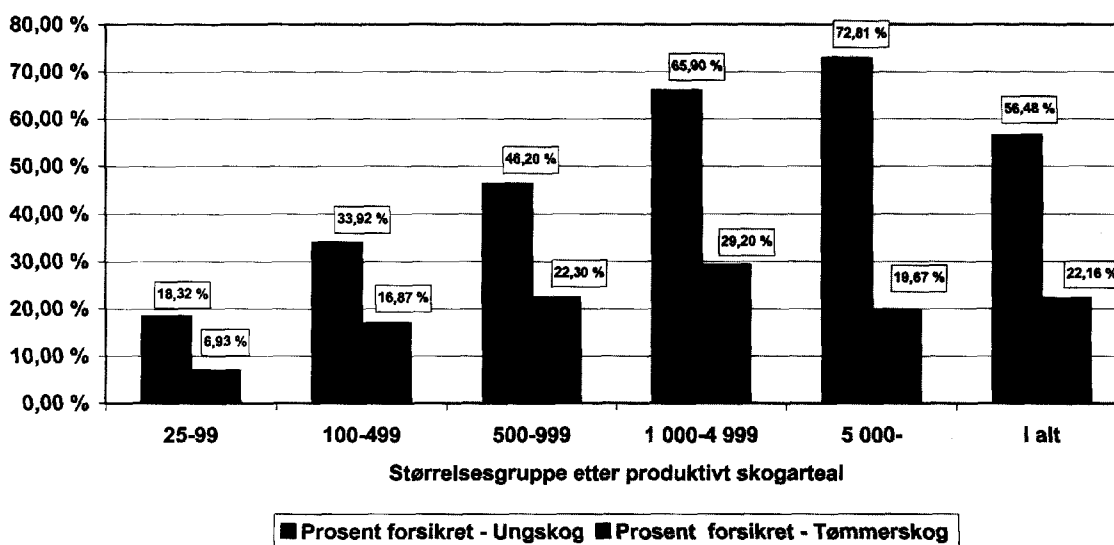
Figur 2. Andel av skogeiere forsikret i Skogbrand - Ungskog og tømmerkog

De store skogeiendommene er best forsikret. For eiendommer over 5000 dekar (det er kun 1200 av dem) har hele 87 % av eierne ungskogforsikring, men kun 30 % har tømmerkogforsikring. Arealmessig utgjør skogeiendommer over 1000 dekar 60 % av Norges produktive skogareal og en ser at det er størst deltagelse i forsikringsordningene fra denne gruppen.

I figur 3 er vist forsikret areal for de forskjellige størrelsesgrupper og en ser at arealmessig blir bildet litt annerledes enn når en ser på antall eiere.

Figur 3. Andelen av produktivt skogareal som er forsikret i Skogbrand etter eiendomsstørrelse

Det er viktig for Skogbrand å påpeke at en relativt liten andel av skogarealet er forsikret mot storm. Den endringen som høringsnotatet foreslår, vil medføre at nærmere 80 % av det produktive skogarealet er uten forsikring. Det viser hvilken utfordring Skogbrand som forsikringsselskap vil stå overfor.

ETABLERING AV FORSIKRINGSORDNING MED FULL DEKNING FOR STORM.

Departementet sier følgende i høringsnotatet: "Hvor stor premieøkningen vil bli er usikkert, men forutsettes å bli klarlagt i løpet av høringen nå".

For Skogbrand vil det i løpet av så kort tid være uansvarlig å fastsette forsikringspremie på en helt ny forsikring. For at noe skal forsikres er det en del forhold/krav som må være til stede.

For det første må risiko for skader og tap være relativt lik for forsikringsobjektet. Det vil altså si at skal Skogbrand opererer med samme prising av forsikringen over hele landet, må en ta som utgangspunkt at risikoen for storm og brann er relativt lik over hele landet. Den statistikken vi har tilgjengelig fra de siste 25 årene viser at de fleste

deler av landet har erfart stormskader slik at det er funnet forsvarlig å innføre en solidarisk forsikringspremie. Det fylket som kanskje skiller seg ut med minst storm er Østfold, men ut over det har det vært til dels store skader over hele landet.

For det andre må skadehendelsen ha en tilfeldig karakter slik at skader inntreffer uregelmessig. Erfaringstall så langt gir ikke grunnlag for å hevde at vi finner systematiske skader. Vi kan frykte at klimaendringer øker sannsynligheten for kraftigere vind og høyere temperaturer, og derigjennom gi større skader. Stormen 6. desember i 2003 var et typisk eksempel på ekstremklima. På dette tidspunktet var det ikke blitt tele i jorda og sammen med en kraftig og uvanlig nordavind med opp til orkans styrke ble skadene store. I en normal situasjon med frossen bakke ville skadene vært vesentlig mindre.

For det tredje må ikke skadene kunne forhindres. Storm i seg selv kan ikke forebygges, men hogstføringen kan nok påvirke skaderisikoen og skadeomfanget i noen grad. Lukkede hogster og nye hogstmetoder kan gjøre bestand mer sårbare samtidig som økt andel av gammel skog som begynner å råtne er mer utsatt ved kraftig vind. Dette må en ta hensyn til i forsikringsammenheng, men er meget krevende i praksis.

Det fjerde krav og viktigst for prising er at sannsynligheten for at en stormhendelse inntreffer må kunne estimeres. Det samme gjelder det økonomiske omfanget av hendelsen. Det sistnevnte har vært forholdsvis enkelt i dagens situasjon hvor grensen for ansvar er fast. Ved å utvide forsikringsdekningen til å gjelde alt skadd tømmer står Skogbrand overfor en meget stor utfordring med hensyn til å estimere sannsynligheten for størrelsen på skadene. Statistikken fra Naturskadefondet er mangelfull. Det finnes ingen oversikt over størrelsen på skadene i antall kubikkmeter per dekar, fordeling på ulike skader som økte driftskostnader, tapt volum og redusert virkeskvalitet for hver enkelt stormhendelse. Det finnes heller ikke oversikt over takseringskostnader og andre administrative kostnader.

Jo større usikkerhet som er knyttet til disse parameterne jo større sikkerhetsmarginer må legges inn i fremtidige premier for ikke å belaste eksisterende forsikringssystem. Forsikringspremien er kun en funksjon av skaderisiko herunder påregnelig erstatningsnivå og variasjon i erstatningsbeløpene, hvor mange risikoen kan utjevnes på som deltar og den administrative kostnaden ved å drive forsikringsselskapet. Skogbrand er et gjensidig selskap og deler ikke ut utbytte, slik at det har en klar målsetting om å ha lavest mulig forsikringspremier. Jo større usikkerheten er jo større sikkerhetsavsetninger må bygges opp for kunne stå imot en katastrofesituasjon. Selskapet har i dag ikke tilstrekkelig solvenskapital til å dekke utbetalinger i den størrelsesorden som Naturskadefondet hadde etter orkanen i 1992.

Når Skogbrand derfor skal vurdere hvilken premie som må kreves for at den enkelte skogeier fullt ut skal være forsikringsmessig, dekket mot naturskade, er det en omfattende vurdering som må gjøres. Skogbrand har som andre forsikringsselskap avdekket deler av sin risiko gjennom reassuranse. Reassuransemarkedet er et komplisert system hvor det er få eller ingen som gjør risikovurderinger for skogforsikring. Hittil har Skogbrand hatt fordelene av at det har vært mulig å estimere et tak for skadeerstatningene. Det vil bli annerledes hvis vi endrer forsikringsvilkårene, og vi vet ikke hvilke konsekvenser det vil ha for reassuransepremien. Det eneste vi vet er at den vil stige.

I dag har Skogbrand en reassuranse som er bygget opp slik at de første 40 millioner kroner i skade tar selskapet selv. De neste 70 millioner kroner i skade dekker reassuranseselskapet. Ved skader over 110 millioner kroner må Skogbrand dekke det overskytende. Sannsynligheten for så store skader for selskapet har vært vurdert som meget liten. Derfor er grensen for reassuranse satt på dette nivået.

I en situasjon med dekning for skader også ut over to ganger nyttbar tilvekst, vil kostnaden ved å avdekke risiko gjennom reassuranse øke. For det første vil risikoen øke for å komme opp i nedre grense hvilket vil medføre at reassuransepremien for eksisterende reassuranseprogram vil øke. I tillegg vil sannsynligheten for å nå øvre grense også øke. Det gir også økt premie. Hvor stor den samlede premieøkningen vil bli vet vi ikke på nåværende tidspunkt, men det er ikke urimelig å anta en økning på 50 – 100 %.

I dag er premien for tømmerkogforsikring priset ut i fra beregnet nyttbar tilvekst på eiendommen. Skogbrand dekker i dag skadene knyttet til to ganger nyttbar tilvekst og koster kr. 3,25 pr. kubikkmeter årlig nyttbar tilvekst. Tømmerkogforsikringen er en ettårig forsikring.

Når vi skal øke dekningen fra to ganger nyttbar tilvekst til all stående kubikkmasse på eiendommen, er det ingen enkel formel å benytte for å beregne premien. Risikoen for skadens størrelse har helt klart et forløp med høyest risiko for de første kubikkmeterne for så å falle forholdsvis dramatisk. På en normalt drevet skogeiendom vil stående kubikkmasse tilsvare om lag 30 ganger årlig tilvekst. Hvis det var lik risiko for skade på hele kubikkmassen ville risikoen for selskapet øke 15 ganger ved å dekke hele kubikkmassen. Foreløpige estimater tilsier en premieøkning på mellom 30 – 50 %.

Skogbrand står imidlertid overfor et vanskelig problem knyttet til Ungskogforsikringen og erstatning for stormskader. Ungskogforsikringen er en fondsbasert forsikring som er evigvarende. Etter forsikringsloven har en ikke lov til å endre forsikringsvilkårene i forsikringens løpetid. I dag er grensen på to ganger nyttbar tilvekst nedfelt i vilkårene og samordnet med Tømmerkogforsikringen slik at samlet erstatning er begrenset til to ganger nyttbar tilvekst. En utvidelse til å skulle dekke all skade, krever endring i forsikringsvilkårene. Det er vanskelig å se hvordan vi kan gjøre dette for Ungskogforsikringen. Dersom de foreslåtte endringene vedtas, må en også enten endre Forsikringssskadeloven eller gjøre et unntak for Skogbrand.

NÅR KAN SKOGBRAND HA NYTT FORSIKRINGSTILBUD KLART ?

For Skogbrand vil det være naturlig og nødvendig å innføre nye forsikringsvilkår i tilknytning til forfall. Det er tidligere nevnt at Ungskogforsikringen er en all fremtids forsikring som bare kan oppgraderes. Skogbrand har plikt til årlig å sende ut forsikringsbevis også for den evigvarende Ungskogforsikringen, og vi vil derigjennom ha mulighet for å informere forsikringstagerne om nye rammebetingelser og konsekvensene av disse.

Av tabellen nedenfor ser vi forfallsstrukturen for Tømmerkogforsikringen, som er den viktige i denne sammenheng. Hovedforfallet er i april med hele 36 % av polisene.

Hele 65 % av avtalene forfaller første halvår. Før Skogbrand kan ha på plass et tilbud om full stormforsikring må vi vite hvilke rammebetingelser som vil gjelde for Naturskadefondet, hvilke priser vi vil stå overfor i reassuransemarkedet og alle nye forsikringsvilkår må utarbeides.

Det vil være naturlig at vi legger et årsskifte til grunn for endring selv om det er fullt mulig å ha et hvilket som helst tidspunkt som startpunkt. Situasjonen er imidlertid at det vil ta ett år før alle har fått tilbud om ny forsikring hvis en ikke skal sende ut ekstra varsel om endring og tilbud om ekstrapremie. Det siste vurderes som urealistisk på grunn av den arbeidsmengden det ville innebære.

Tømmerskogfornyelser etter måneder

	Antall avtaler	Antall i prosent	Prosent akkumulert
Januar	662	3,1 %	3,1 %
Februar	678	3,2 %	6,3 %
Mars	1 067	5,0 %	11,3 %
April	7 665	36,0 %	47,2 %
Mai	2 552	12,0 %	59,2 %
Juni	1 204	5,6 %	64,9 %
Juli	1 616	7,6 %	72,4 %
August	1 670	7,8 %	80,3 %
September	1 595	7,5 %	87,8 %
Oktober	1 073	5,0 %	92,8 %
November	770	3,6 %	96,4 %
Desember	765	3,6 %	100,0 %
SUM	21 317	100,0 %	

Sannsynligheten for stormskader er størst i annet halvår. Setter vi starttidspunkt til 1. januar 2006, vil alle med forfall fra juni året før kunne få tilbud om tilleggspremie fra starttidspunktet. På den måten ville vi sørge for at ytterst få blir truffet av en stormskade og oppleve at de ikke er dekket av sin forsikring, på samme tid som Naturskadefondet ikke lenger gir erstatning. Settes ikrafttredelse for lovendring til 1. januar 2005, vil det gå minst ett år før skogeierne vil ha et kompenserende tilbud.

Forholdet til et "katastrofetak"

I en situasjon hvor vi får stormskade på nivå med Nyttårsorkanen i 1992, vil det være flere grunner til at det vil oppstå forventninger om myndighetenes deltakelse i økonomisk kompensasjon for skadene. For Skogbrand vil det være meget kostbart å kjøpe full reassuransedekning, og selskapet har ikke egne midler til å dekke slike utbetalinger. Situasjonen er imidlertid at alle de som ikke er forsikret vil legge stort press på myndighetene i en slik situasjon. All erfaring tilsier at en katastrofe vil ende med at det politiske system dekker tapene.

Det å etablere en ny grense på for eksempel 12 ganger nyttbar tilvekst virker imidlertid lite fornuftig. Det vil føre til at Naturskadefondet sannsynligvis vil få inn krav hvert år. På mindre eiendommer som rammes hardt, finner vi mange eksempler på at all

hogstmoden skog raseres. Dermed må Naturskadefondet sitte med kompetanse på området kontinuerlig, hvis ikke myndighetene valgte å kjøpe kompetansen andre steder.

Skogbrand er av den mening at det beste vil være å etablere et tak ut fra samlet skade et enkelt år slik at når skadeutbetalingene overstiger et visst nivå dekker staten overskytende. Staten blir en "reassurandør". Dette taket må settes ut fra hvor stor del av skogarealet som er forsikret skal det ha den effekten at forsikringspremien skal kunne reduseres. Da vil det kunne føre til at flere skogeier ville finne det attraktivt å delta i den dugnaden en forsikringsordning av denne type er. Reassuransepremien er penger som i dag i det vesentligste betales ut av landet for en risiko som er svært lav. Selskapet fikk for eksempel erfare at reassuransepremien doblet seg som en følge av 11. september katastrofen i New York. Skogbrand har den erfaring at den premien selskapet må betale er svært høy i forhold til den risiko som faktisk avlastes. I en slik sammenheng kan myndighetene delta på en virkningsfull måte.

Sett fra Skogbrands side vil derfor det å etablere et øvre tak gi størst positiv effekt totalt sett. Hvis det taket settes for høyt vil det imidlertid heller ha negativ enn positiv effekt fordi Skogbrand ville være nødt til å kjøpe reassuranse opp til taket som myndighetene setter. Grunnen er at et slikt tak sier noe om vurdering av risiko. Det ideelle ville være at Staten gikk inn som full reassurandør slik at vi slapp å betale mye penger ut av landet for en risiko som isolert sett er meget lav.

KONKLUSJON

Skogbrand Forsikringsselskap Gjensidig har som målsetting å gi skogeierne den nødvendige trygghet for sine verdier i skogen overfor frykten for brann og naturødeleggelser. Myndighetene har i denne sammenheng bidratt til den tryggheten ved sin risikoavlastning ved større skader gjennom Naturskadefondet. Skogbruket har alltid hatt en vesentlig høyere egenandel enn andre objekter som dekkes fra det samme systemet.

I en periode hvor naturen forventes å bli "Varmere, Våtere, Villere", er det et lite positivt signal myndighetene sender til skognæringen når de foreslår at ansvaret for stormskader overføres til alminnelig forsikring.

Det heter i Høringsnotatet følgende: "Departementet har lagt til grunn at de foreslåtte justeringer i naturskadeloven og naturskadeforsikringsloven ikke skal føre til at skadetilfeller blir udekket, og at grensene settes slik at kostnadene ikke virker hindrende for tegning av forsikring, jfr føringene gitt i Ot.prp.nr. 12 (1993 – 1994) og Inst. O. nr. 23(1993-1994)."

Det vil være uforsvarlig for Skogbrand i løpet av så kort tid å si hvilke kostnader som gjennom dette overføres på skogbruket. Prisen på den risiko som staten avlastes kan estimeres ved å se på historiske skader og administrasjonskostnader for Naturskadefondet. Ut fra det kan kostnaden som et minimum estimeres til rundt 20 millioner kroner. For Skogbrand vil det være et spørsmål om hvor mye den årlige premien må økes med. Igjen vil vi gjenta at statistikken for å estimere risikoen er mangelfull og våre foreløpige estimater tilsier en premienivå 30 – 50 % over dagens nivå. En kraftig økning i reassuransepremien vil kunne gjøre økningen større.

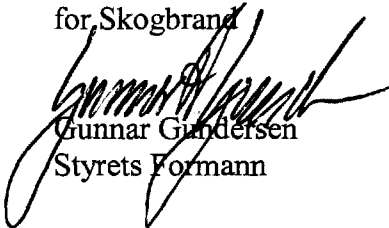
Ut fra de vurderinger Skogbrand så langt har hatt mulighet for å gjøre er det en klar konklusjon at selskapet først kan ha en forsikringsordning på plass tidligst med virkning fra 2006. Skal en få dette til, må Skogbrands besluttede organer foreta endringer raskt, og det må finnes løsninger i forhold til forsikringskadeloven.

I spørsmålet om hvilket av de beskrevne alternativ for "katastrofetak" som er å foretrekke er Skogbrand sikker på at et tak for samlede erstatninger fra alminnelig forsikringsordning er det beste. I klartekst betyr det at Staten bør påta seg en form for reassurandøransvar. Vi vil sterkt fraråde å bare øke egenandelen for forsikrede skogeiere slik at omtrent halvparten av kubikkmassen for en enkelt skogeier må være ødelagt før han får hjelp av staten. For Skogbrand vil en grense på 12 ganger nyttbar tilvekst ha tilnærmet null betydning ved fastsettelse av forsikringspremien. Det finnes ingen statistikk som gjør det mulig å beregne den reduserte risiko et slik system skulle innebære.

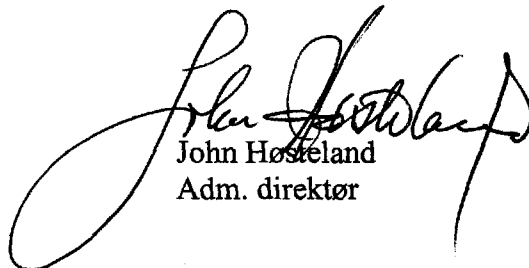
Skogbrands mål er å tilby trygghet til skogeiere for en lavest mulig kostnad. Det vil bli en stor utfordring for selskapet å utvikle forsikringsordninger som tar opp den risikoavlastningen som staten har tatt gjennom Naturskadefondet. Skogbrand legger vekt på de gjentatte påpekninger om nødvendigheten av et forsikringstilbud innenfor naturskader på skog, og Skogbrand regner med at en slik utvikling kan skje i samarbeid med myndighetene.

Skogbrand er hele tiden innstilt på å stå til tjeneste hvis det er uklarheter og spørsmål som ønskes avklart.

Med hilsen
for Skogbrand

Gunnar Gundersen
Styrets Formann

John Høsteland
Adm. direktør